

Justitiedepartementet
103 33 STOCKHOLM

Kommissionens förslag till dataskyddsdirektiv för de brottsbekämpande myndigheterna (KOM (2012) 10 slutlig)

Riksarkivet begränsar sitt yttrande till frågor om bevarande och gallring.

Vid en jämförelse av kommissionens förslag till dataskyddsdirektivet och RÅDETS RAMBESLUT 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbetet och straffrättsligt samarbete, vill Riksarkivet framhålla följande.

Förslaget till dataskyddsdirektiv saknar rambeslutets tydliga möjlighet att bevara insamlade personuppgifter för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Av rambeslutets skäl (6) framgår att beslutet är endast tillämpligt på uppgifter som de behöriga myndigheterna samlar in eller behandlar för att kunna förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. Vidare står det att det bör överlåta till medlemsstaterna att på nationell nivå bedöma vilka andra ändamål som ska anses oförenliga med de ändamål för vilka personuppgifterna ursprungligen samlats in. Som exempel på ett ändamål som bör vara godtagbart anges vidarebehandling för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål. Denna möjlighet förtydligas i artikel 3, p2, 2:a stycket, där det stadgas att överförda personuppgifter får behandlas vidare av den behöriga myndigheten för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål. Detta under förutsättning att medlemsstaterna föreskriver lämpliga säkerhetsåtgärder, som avidentifiering av uppgifterna. Samma stadgande återfinns i artikel 11, 2:a stycket.

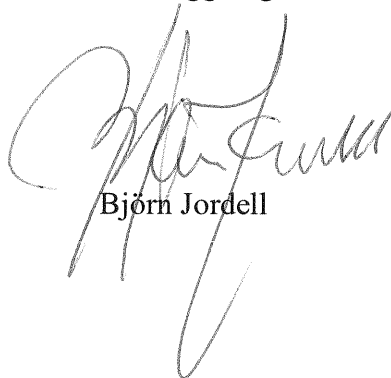
Förslaget skiljer sig i denna del också från EU-kommissionens förslag till dataskyddsförordning – KOM (2012) 11 slutlig vilken även tar hänsyn till behovet att bevara personuppgifter för historiska, statistiska och forskningssyften.

Av det remitterade förslaget är det också svårt att av principerna i artikel 4 utläsa ett förbehåll för medlemsstaternas föreskriftsrätt som gör det möjligt att på nationell nivå reglera frågor om arkiv och bevarande för andra ändamål än för de som personuppgifterna får samlas in. I det sammanhanget vill Riksarkivet peka på att bevarandändamålen i den svenska arkivlagen är delvis andra än de ovan uppräknade, nämligen rätten att ta del av allmänna handlingar, behovet av information för rättskipningen och förvaltningen, och forskningens behov.

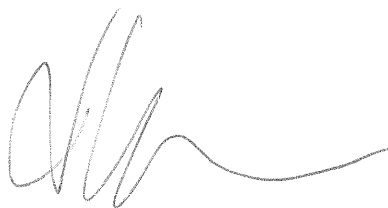
En sådan möjlighet har bl.a. lagts fast i polisdatalagen (2010:361)¹ enligt vilken regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att personuppgifter får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål. Riksarkivet vill understryka vikten av att denna möjlighet kvarstår och att det därför görs ett förtydligande om det i dataskyddsdirektivet.

Det är också viktigt att det i direktivet görs tydligt hur bevarande ska ske och till vilka organ, exempelvis arkivmyndigheter, informationen kan överföras och att villkoren för det får regleras på nationell nivå.

I detta ärende har riksarkivarien Björn Jordell beslutat. Närvarande vid ärendets slutliga handläggning har även varit utredare Désirée Veschetti Holmgren, föredragande

Björn Jordell

Désirée Veschetti Holmgren

¹ Paragraferna 2:13, 3:15, 4:16, 20 och 22 samt 5:7 och 14